Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B ►M1 ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 19/2013

z dnia 15 stycznia 2013 r.

w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią, Peru i Ekwadorem, z drugiej strony ◄

(Dz.U. L 17 z 19.1.2013, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/540 z dnia 15 marca 2017 r.	L 88	1	31.3.2017

▼B

▼M1

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 19/2013

z dnia 15 stycznia 2013 r.

w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią, Peru i Ekwadorem, z drugiej strony

▼B

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OCHRONNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „produkt” oznacza towar pochodzący z Unii lub z ►M1 Kolumbii, Ekwadoru lub Peru ◄. Produkt stanowiący przedmiot dochodzenia może obejmować jedną lub kilka pozycji taryfowych lub ich podsegment w zależności od konkretnej sytuacji rynkowej lub jakąkolwiek segmentację produktów powszechnie stosowaną w przemyśle unijnym;

b) „zainteresowane strony” oznaczają strony, których dotyczy przywóz danego produktu;

c) „przemysł unijny” oznacza wszystkich unijnych producentów produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych, prowadzących działalność na terytorium Unii, producentów unijnych, których łączna produkcja produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych stanowi większą część całkowitej unijnej produkcji tych produktów lub, w przypadku gdy produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny jest tylko jednym z szeregu produktów wytwarzanych przez producentów unijnych, konkretne działania służące produkcji produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego;

d) „poważna szkoda” oznacza znaczący ogólny uszczerbek;

e) „groźba poważnej szkody” oznacza poważną szkodę, której powstanie jest w sposób oczywisty nieuchronne.

f) „poważne pogorszenie” oznacza znaczące zakłócenia w danym sektorze lub przemyśle unijnym;

g) „groźba poważnego pogorszenia” oznacza znaczące zakłócenia, które są w sposób oczywisty nieuchronne;

▼M1

h) „okres przejściowy” oznacza dziesięć lat od danego dnia rozpoczęcia stosowania umowy w odniesieniu do produktów, dla których w harmonogramach znoszenia ceł dla towarów pochodzących z Kolumbii, Ekwadoru lub Peru, określonych w podsekcji 1, 2 i 3 sekcji B dodatku 1 (Znoszenie ceł) do załącznika I do umowy (Harmonogramy znoszenia ceł) przewidziano okres znoszenia ceł krótszy niż dziesięć lat lub okres znoszenia ceł plus trzy lata w przypadku produktów, dla których w tych harmonogramach znoszenia ceł przewidziano okres znoszenia ceł wynoszący dziesięć lat lub więcej; okres przejściowy dla Ekwadoru rozpoczyna się od dnia rozpoczęcia stosowania umowy.

▼B

Ustalenie istnienia groźby poważnej szkody w rozumieniu akapitu pierwszego lit. e) opiera się na sprawdzalnych faktach, a nie jedynie na przypuszczeniach, domysłach lub nikłym prawdopodobieństwie. Aby ustalić istnienie groźby poważnej szkody, bierze się pod uwagę między innymi sporządzone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 5 ust. 5, prognozy, szacunki i analizy.

Artykuł 2

Zasady

1. Środek ochronny może zostać nałożony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w przypadku, gdy produkt pochodzący z ►M1 Kolumbii, Ekwadoru lub Peru ◄ jest, na skutek obowiązywania koncesji taryfowych na ten produkt przyznanych na podstawie umowy, przywożony do Unii w tak zwiększonych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub w stosunku do produkcji unijnej, oraz na takich warunkach, że powoduje to powstanie poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

2. Środek ochronny może przyjąć jedną z następujących form:

a) zawieszenie dalszego obniżania stawki należności celnej nałożonej na dany produkt, przewidzianego w harmonogramie znoszenia ceł;

b) podwyższenie stawki należności celnej nałożonej na dany produkt do poziomu, który nie przekracza niższego z dwóch następujących poziomów:

— stawki należności celnej nałożonej na dany produkt, stosowanej wobec państwa najbardziej uprzywilejowanego, obowiązującej w momencie wprowadzania środka, lub

— stawki podstawowej określonej w harmonogramie znoszenia ceł.

Artykuł 3

Monitorowanie

1. Komisja monitoruje ewolucję danych statystycznych dotyczących przywozu bananów z ►M1 Kolumbii, Ekwadoru i Peru ◄. W tym celu Komisja regularnie współpracuje i prowadzi regularną wymianę danych z państwami członkowskimi i przemysłem unijnym.

2. Na należycie uzasadniony wniosek zainteresowanych sektorów przemysłu Komisja może rozważyć rozszerzenie monitorowania na inne sektory.

3. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z monitorowania zawierające aktualne dane statystyczne dotyczące przywozu bananów z ►M1 Kolumbii, Ekwadoru i Peru ◄, jak również dotyczące tych sektorów, na które rozszerzono monitorowanie.

4. Komisja monitoruje przestrzeganie przez ►M1 Kolumbię, Ekwador i Peru ◄ standardów socjalnych i środowiskowych określonych w tytule IX umowy.

▼B

Artykuł 4

Wszczęcie postępowania

1. Postępowanie wszczyna się na wniosek państwa członkowskiego, jakiejkolwiek osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli jest dla Komisji oczywiste, że w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 5 ust. 5 istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie postępowania.

2. Wniosek o wszczęcie postępowania zawiera dowody potwierdzające spełnienie warunków nałożenia środka ochronnego, określonych w art. 2 ust. 1. Wniosek zasadniczo zawiera następujące informacje: stopę i wielkość wzrostu przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz oraz zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia.

3. Postępowanie można również wszcząć w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu skoncentrowanego w jednym lub większej liczbie państw członkowskich lub regionów najbardziej oddalonym, pod warunkiem że istnieją wystarczające dowody *prima facie* potwierdzające spełnienie warunków wszczęcia postępowania, zgodnie z art. 5 ust. 5.

4. Jeżeli tendencje w przywozie z ►**M1** Kolumbii, Ekwadoru lub Peru ◄ zdają się wymagać wprowadzenia środków ochronnych, państwo członkowskie informuje o tym Komisję. Informacje te obejmują dostępne dowody, zgodnie z art. 5 ust. 5.

5. Gdy Komisja otrzyma wniosek o wszczęcie postępowania lub uzna wszczęcie postępowania z własnej inicjatywy za odpowiednie zgodnie z ust. 1, przekazuje te informacje państwom członkowskim.

6. W przypadku gdy oczywiste jest, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* – zgodnie z art. 5 ust. 5 – uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja wszczyna postępowanie i publikuje zawiadomienie o jego wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wszczęcie postępowania następuje w terminie jednego miesiąca od otrzymania przez Komisję wniosku lub informacji zgodnie z ust. 1.

7. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 6:

a) przedstawia się streszczenie otrzymanych informacji oraz wzywa się do przekazywania Komisji wszelkich istotnych informacji;

b) określa się termin, w którym zainteresowane strony mogą przedstawiać swoje stanowiska na piśmie oraz przekazywać informacje, jeśli te stanowiska i informacje mają być uwzględnione w postępowaniu;

c) określa się termin składania przez zainteresowane strony wniosków o wysłuchanie przez Komisję zgodnie z art. 5 ust. 9.

▼B

Artykuł 5

Dochodzenie

1. Po wszczęciu postępowania Komisja rozpoczyna dochodzenie. Termin określony w ust. 3 rozpoczyna bieg z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* decyzji w sprawie wszczęcia dochodzenia.

2. Komisja może zażądać od państw członkowskich dostarczenia informacji, a państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu spełnienia każdego takiego żądania. Jeżeli informacje te są przedmiotem ogólnego zainteresowania i nie są poufne w rozumieniu art. 12, dodaje się je do dokumentów niepoufnych zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu.

3. W miarę możliwości dochodzenie zostaje zakończone w terminie sześciu miesięcy od jego wszczęcia. Termin ten może zostać przedłużony o kolejne trzy miesiące w przypadku zaistnienia wyjątkowych okoliczności, takich jak udział nadzwyczaj dużej liczby zainteresowanych stron lub złożona sytuacja rynkowa. Komisja informuje wszystkie zainteresowane strony o każdym takim przedłużeniu terminu, wyjaśniając jego przyczyny.

4. Komisja dąży do uzyskania wszelkich informacji, które uważa za niezbędne do dokonania ustaleń w odniesieniu do warunków określonych w art. 2 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, dokłada starań w celu sprawdzenia tych informacji.

5. W trakcie dochodzenia Komisja ocenia wszystkie istotne obiektywne i wymierne czynniki wpływające na sytuację przemysłu unijnego, w szczególności stopę i wielkość wzrostu przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz i zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia. Lista ta nie jest wyczerpująca i w celu ustalenia zaistnienia poważnej szkody lub groźby poważnej szkody Komisja może wziąć pod uwagę również inne istotne czynniki, takie jak zapasy, ceny, zwrot zainwestowanego kapitału, przepływy pieniężne i inne czynniki, które powodują lub mogły spowodować powstanie poważnej szkody lub grożą powstaniem poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

6. Zainteresowane strony, które przekazały informacje zgodnie z art. 4 ust. 7 lit. b), oraz przedstawiciele ►**M1** Kolumbii, Ekwadoru lub Peru ◄ mogą, na pisemny wniosek, uzyskać wgląd we wszystkie informacje udostępniane Komisji w związku z dochodzeniem inne niż informacje zawarte w dokumentach wewnętrznych przygotowanych przez organy Unii lub państw członkowskich, pod warunkiem że informacje te są istotne dla sprawy i nie są poufne w rozumieniu art. 12 oraz że są one wykorzystywane przez Komisję w ramach dochodzenia. Zainteresowane strony, które przekazały informacje mogą przedstawić Komisji swoje stanowisko w sprawie informacji. W przypadku gdy istnieją wystarczające dowody *prima facie* na poparcie tego stanowiska, Komisja uwzględnia takie stanowisko.

7. Komisja zapewnia, aby wszystkie informacje i dane statystyczne wykorzystywane do dochodzenia były dostępne, zrozumiałe, przejrzyste i możliwe do zweryfikowania.

▼B

8. Komisja, gdy tylko zostaną stworzone niezbędne warunki techniczne, zapewni chroniony hasłem dostęp online do informacji niepoufnych za pomocą platformy internetowej, którą będzie zarządzać i poprzez którą będą rozpowszechniane wszystkie istotne informacje, które nie są poufne w rozumieniu art. 12. Dostęp do tej platformy internetowej otrzymają zainteresowane strony, państwa członkowskie i Parlament Europejski.

9. Komisja wysłuchuje zainteresowanych stron, w szczególności w przypadku, gdy złożyły one pisemny wniosek w terminie określonym w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, wykazując, że wynik dochodzenia może rzeczywiście wpłynąć na ich sytuację oraz że istnieją szczególne powody dla ich wysłuchania.

Jeżeli istnieją ku temu szczególne powody, Komisja ponownie wysłuchuje zainteresowane strony.

10. W przypadku niedostarczenia informacji w terminie wskazanym przez Komisję lub gdy dochodzenie jest znacząco utrudnione, Komisja może dokonać ustaleń na podstawie dostępnych faktów. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że którakolwiek z zainteresowanych stron lub osób trzecich dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, nie uwzględnia ona takich informacji i opiera się na dostępnych faktach.

11. Komisja powiadamia na piśmie ►**M1** Kolumbię, Ekwador lub Peru ◄ o wszczęciu dochodzenia i nałożeniu tymczasowych lub ostatecznych środków ochronnych.

Artykuł 6

Uprzednie środki nadzoru

1. Komisja może przyjąć uprzednie środki nadzoru w odniesieniu do przywozu z ►**M1** Kolumbii, Ekwadoru lub Peru ◄, w przypadku gdy:

a) tendencje przywozowe dla produktu mają taki charakter, że mogłyby spowodować jedną z sytuacji, o których mowa w art. 2 i 4; lub

b) ma miejsce gwałtowny wzrost przywozu bananów skoncentrowany w jednym lub większej liczbie państw członkowskich lub w jednym lub większej liczbie najbardziej oddalonych regionów Unii.

2. Komisja przyjmuje uprzednie środki nadzoru zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 14 ust. 2.

3. Uprzednie środki nadzoru przyjmuje się na czas określony. O ile nie przewidziano inaczej, okres obowiązywania tych środków upływa wraz z końcem drugiego sześciomiesięcznego okresu, następującego po pierwszym sześciomiesięcznym okresie liczonym od dnia ich wprowadzenia.

Artykuł 7

Nałożenie tymczasowych środków ochronnych

1. Tymczasowe środki ochronne stosuje się w krytycznych okolicznościach, w których opóźnienie spowodowałoby trudne do naprawienia szkody, stosownie do wstępnych ustaleń w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 5 ust. 5, zgodnie z którymi istnieją wystarczające dowody *prima facie* potwierdzające, że w wyniku obniżenia lub zniesienia cła

▼B

zgodnie z harmonogramem znoszenia ceł przywóz produktu pochodzącego z ►M1 Kolumbii, Ekwadoru lub Peru ◄ zwiększył się i że powoduje powstanie poważnej szkody lub grozi powstaniem poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

Komisja przyjmuje tymczasowe środki ochronne zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 14 ust. 2. W przypadku szczególnie pilnej potrzeby, w tym w przypadku, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje tymczasowe środki ochronne mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 4.

2. W przypadku wystąpienia przez jedno z państw członkowskich z wnioskiem o niezwłoczną interwencję Komisji i spełnienia warunków określonych w ust. 1 Komisja podejmuje decyzję w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku.

3. Okres stosowania tymczasowych środków ochronnych nie może przekroczyć 200 dni kalendarzowych.

4. Jeżeli tymczasowe środki ochronne zostaną zniesione ze względu na fakt, iż dochodzenie wykazało, że nie zostały spełnione warunki określone w art. 2 ust. 1, wszelkie należności celne pobrane w wyniku wprowadzenia tych tymczasowych środków ochronnych są automatycznie zwracane.

5. Tymczasowe środki ochronne stosowane są w odniesieniu do każdego produktu wprowadzanego do swobodnego obrotu po dniu wejścia w życie tych środków. Takie środki nie mogą jednak uniemożliwiać wprowadzenia do swobodnego obrotu produktów będących już w drodze do Unii, w przypadku gdy punkt docelowy przywozu takich produktów nie może zostać zmieniony.

Artykuł 8

Zakończenie dochodzenia i postępowania bez wprowadzenia środków

1. W przypadku gdy z ostatecznych ustaleń wynika, że warunki określone w art. 2 ust. 1 nie są spełnione, Komisja przyjmuje decyzję kończącą dochodzenie i postępowanie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14 ust. 3.

2. Komisja, z należytym uwzględnieniem ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 12, podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie przedstawiające jej ustalenia i uzasadnione konkluzje we wszystkich istotnych kwestiach faktycznych i prawnych.

Artykuł 9

Nałożenie ostatecznych środków ochronnych

1. W przypadku gdy ustalone ostatecznie fakty wskazują, że spełnione zostały warunki określone w art. 2 ust. 1, Komisja zwraca się do władz ►M1 Kolumbii, Ekwadoru lub Peru ◄ o przeprowadzenie konsultacji zgodnie z art. 49 umowy. W przypadku gdy w ciągu 45 dni nie zostanie znalezione satysfakcjonujące rozwiązanie, Komisja może przyjąć decyzję o nałożeniu ostatecznych środków ochronnych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14 ust. 3.

▼B

2. Komisja, z należytym uwzględnieniem ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 12, podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie zawierające podsumowanie istotnych elementów stanu faktycznego i wniosków istotnych dla ustaleń.

Artykuł 10

Okres obowiązywania i przegląd środków ochronnych

1. Środek ochronny pozostaje w mocy jedynie przez taki okres, jaki jest niezbędny dla zapobieżenia poważnej szkodzie dla przemysłu unijnego lub naprawienia takiej szkody oraz dla ułatwienia dostosowania. Okres ten nie może przekraczać dwóch lat, chyba że zostanie przedłużony na mocy ust. 3.

2. Środek ochronny pozostaje w mocy przez każdy przedłużony okres, do czasu uzyskania wyniku przeglądu na mocy art. 3.

3. Pierwotny okres obowiązywania środka ochronnego można wyjątkowo przedłużyć o okres nie dłuższy niż dwa lata, pod warunkiem że środek ochronny jest nadal niezbędny dla zapobieżenia poważnej szkodzie dla przemysłu unijnego lub naprawienia takiej szkody i dla ułatwienia dostosowania oraz pod warunkiem że istnieją dowody na to, iż przemysł unijny jest w trakcie dostosowywania.

4. Każde przedłużenie na mocy ust. 3 niniejszego artykułu poprzedza się dochodzeniem wszczynanym na wniosek państwa członkowskiego, jakiejkolwiek osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli istnieją wystarczające dowody *prima facie* — ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 5 ust. 5 — potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

5. Zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia publikuje się zgodnie z art. 4 ust. 6 i 7. Dochodzenie i wszelkie decyzje dotyczące przedłużenia na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu są, odpowiednio, prowadzone i podejmowane zgodnie z art. 5, 8 i 9.

6. Łączny okres obowiązywania środka ochronnego, wraz z wszelkimi tymczasowymi środkami ochronnymi, nie może przekroczyć czterech lat.

7. Środka ochronnego nie stosuje się po zakończeniu okresu przejściowego.

8. Nie stosuje się żadnych środków ochronnych w odniesieniu do przywozu produktu, który podlegał uprzednio takiemu środkowi, z wyjątkiem jednorazowej sytuacji, gdy mogą być one zastosowane przez czas równy połowie okresu, podczas którego środek ten był uprzednio stosowany, pod warunkiem że okres niestosowania wynosi co najmniej rok.

Artykuł 11

Najbardziej oddalone regiony Unii

W przypadku gdy jakikolwiek produkt pochodzący z ►M1 Kolumbii, Ekwadoru lub Peru ◄ jest przywożony w tak zwiększonych ilościach oraz na takich warunkach, że poważnie pogarsza to sytuację lub grozi

▼B

poważnym pogorszeniem sytuacji gospodarczej jednego lub większej liczby najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 TFUE, można nałożyć środek ochronny zgodnie z niniejszym rozdziałem.

Artykuł 12

Poufność

1. Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia wykorzystuje się wyłącznie do celów, w jakich o nie wystąpiono.

2. Żadne informacje poufne lub przekazane z zastrzeżeniem poufności na mocy niniejszego rozporządzenia nie mogą być ujawniane bez wyraźnej zgody udzielającego tych informacji.

3. W każdym z wniosków o zachowanie poufności określa się powody, dla których informacje te są poufne. Jeżeli jednak udzielający informacji zastrzega, że nie mogą być one podawane do wiadomości publicznej ani ujawniane, w formie pełnej lub skróconej, oraz jeżeli okaże się, że wniosek o zachowanie poufności jest nieuzasadniony, informacji tych można nie uwzględniać.

4. Informacje są w każdym przypadku uważane za poufne, jeżeli ich ujawnienie może mieć znacząco niekorzystne skutki dla udzielającego tych informacji lub źródła tych informacji.

5. Ust. 1–4 nie wyłączają możliwości powołania się przez organy unijne na informacje ogólne, a w szczególności na powody, na których oparto decyzje podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia. Organy te uwzględniają jednak uzasadniony interes zainteresowanych osób fizycznych i prawnych w tym, aby nie ujawniać ich tajemnic handlowych.

Artykuł 13

Sprawozdanie

1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie dotyczące stosowania, wdrażania i wypełniania zobowiązań zawartych w umowie oraz w niniejszym rozporządzeniu.

2. Sprawozdanie zawiera informacje o zastosowaniu środków tymczasowych i ostatecznych, uprzednich środków nadzoru, regionalnych środków nadzoru i środków ochronnych oraz o przypadkach zakończenia dochodzeń i postępowań bez wprowadzania środków.

3. Sprawozdanie zawiera informacje o działaniach poszczególnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wdrażania umowy, w tym o wypełnianiu zobowiązań określonych w tytule IX umowy oraz o działaniach grup doradczych reprezentujących społeczeństwo obywatelskie.

4. Sprawozdanie zawiera streszczenie danych statystycznych i ewolucji handlu z ►M1 Kolumbią, Ekwadorem i Peru ◄ oraz aktualne dane statystyczne dotyczące przywozu bananów z ►M1 Kolumbii, Ekwadoru i Peru ◄.

▼B

5. W ciągu miesiąca od dnia przedłożenia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaprosić Komisję do udziału w posiedzeniu *ad hoc* komisji przedmiotowo właściwej, w celu przedstawienia i objaśnienia przez Komisję wszelkich kwestii związanych z wdrażaniem niniejszego rozporządzenia.

6. Nie później niż trzy miesiące po przedłożeniu sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Komisja podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

Artykuł 14

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu [1] („komitet"). Komitet jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, w związku z jego art. 4.

5. Komitet może badać sprawy odnoszące się do stosowania niniejszego rozporządzenia zgłaszane przez Komisję lub na wniosek jednego z państw członkowskich. Państwa członkowskie mogą zwracać się o informacje oraz wymieniać poglądy na forum komitetu lub bezpośrednio z Komisją.

ROZDZIAŁ II

MECHANIZM STABILIZACYJNY DOTYCZĄCY BANANÓW

Artykuł 15

Mechanizm stabilizacyjny dotyczący bananów

▼M1

1. W odniesieniu do bananów pochodzących z Kolumbii, Ekwadoru lub Peru objętych pozycją 0803 90 10 Nomenklatury scalonej (świeże banany, wyłączając plantany), którym w harmonogramie znoszenia ceł przypisano kategorię znoszenia ceł „BA" w przypadku Kolumbii i Peru oraz kategorię znoszenia ceł „SP1" w przypadku Ekwadoru pod pozycją 0803 00 19, do dnia 31 grudnia 2019 r. stosuje się mechanizm stabilizacyjny.

2. W odniesieniu do przywozu produktów, o których mowa w ust. 1, została ustalona oddzielna roczna wielkość progowa przywozu, którą podano w drugiej, trzeciej i czwartej kolumnie tabeli w załączniku. Gdy wielkość progowa dla Kolumbii, Ekwadoru lub Peru zostanie osiągnięta w danym roku kalendarzowym, Komisja, w trybie pilnym, o którym mowa w art. 14 ust. 4, przyjmuje akt wykonawczy, na mocy

[1] Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

▼M1

którego zawiesza ona tymczasowo cło preferencyjne stosowane do produktów pochodzących z danego państwa w tym samym roku na okres nieprzekraczający trzech miesięcy i nietrwający dłużej niż do końca roku kalendarzowego albo stwierdza, że takie zawieszenie cła nie jest odpowiednie.

2a. Jeżeli w odniesieniu do co najmniej jednej strony umowy wielkość przywozu osiąga 80 % wielkości progowej przywozu, określonej w załączniku do niniejszego rozporządzenia, Komisja formalnie informuje o tym na piśmie Parlament Europejski i Radę. Jednocześnie Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie odpowiednie informacje dotyczące tendencji na rynku bananów i statystyki przywozowe dotyczące przywozu z krajów objętych mechanizmem stabilizacyjnym oraz ich odpowiednie progi, aby przewidzieć tendencje w przywozie do końca danego roku kalendarzowego.

▼B

3. Przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu środków zgodnie z ust. 2 Komisja bierze pod uwagę wpływ omawianego przywozu na sytuację unijnego rynku bananów. Analiza ta obejmuje takie elementy jak wpływ omawianego przywozu na poziom cen w Unii, stan przywozu z innych źródeł oraz ogólna stabilność rynku Unii.

4. W przypadku gdy Komisja zadecyduje o zawieszeniu mającego zastosowanie cła preferencyjnego, stosuje ona niższą z dwóch stawek obowiązujących w chwili podjęcia takiego działania: stawkę podstawową cła lub stawkę cła państwa najbardziej uprzywilejowanego.

5. W przypadku gdy Komisja podejmie działania, o których mowa w ust. 2 i 4, przeprowadza ona niezwłocznie konsultacje z państwem lub państwami, których one dotyczą, w celu analizy i oceny sytuacji na podstawie dostępnych danych faktycznych.

6. Stosowanie mechanizmu stabilizacyjnego dla bananów określonego w niniejszym rozdziale pozostaje bez uszczerbku dla stosowania jakichkolwiek środków określonych w rozdziale I. Jednakże środki podjęte na mocy przepisów obu rozdziałów nie mogą być stosowane jednocześnie.

7. Środki, o których mowa w ust. 2 i 4, stosuje się wyłącznie w okresie kończącym się z dniem 31 grudnia 2019 r.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY WYKONAWCZE

Artykuł 16

Przepisy wykonawcze

W celu przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych służących stosowaniu postanowień zawartych w dodatku 2A i dodatku 5 do załącznika II (Dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej) oraz w dodatku 1 (Znoszenie ceł) do załącznika I do umowy, zastosowanie ma art. 247a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92.

▼B

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty rozpoczęcia stosowania umowy zgodnie z jej art. 330. Zawiadomienie określające datę rozpoczęcia stosowania umowy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼**M1**

ZAŁĄCZNIK

Tabela wielkości progowych przywozu, których przekroczenie powoduje rozpoczęcie stosowania mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów przewidzianego w sekcji B dodatku 1 do załącznika I do umowy: w przypadku Kolumbii – w podsekcji 1; w przypadku Peru – w podsekcji 2; a w przypadku Ekwadoru – w podsekcji 3.

Rok	Wielkość progowa przywozu w przypadku Kolumbii (w tonach metrycznych)	Wielkość progowa przywozu w przypadku Peru (w tonach metrycznych)	Wielkość progowa przywozu w przypadku Ekwadoru (w tonach metrycznych)
Od 1 stycznia do 31 grudnia 2017 r.	1 822 500	93 750	1 801 788
Od 1 stycznia do 31 grudnia 2018 r.	1 890 000	97 500	1 880 127
Od 1 stycznia do 31 grudnia 2019 r.	1 957 500	101 250	1 957 500
Od 1 stycznia 2020 r.	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

▼B

OŚWIADCZENIE KOMISJI

Komisja z zadowoleniem przyjmuje zawarte w pierwszym czytaniu porozumienie między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie rozporządzenia (UE) nr 19/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony ([1]).

Zgodnie z tym, co przewidziano w rozporządzeniu (UE) nr 19/2013, Komisja będzie przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdania z wdrażania umowy oraz będzie gotowa do dyskusji z właściwą komisją Parlamentu Europejskiego na temat wszelkich kwestii wynikających z wdrażania Umowy.

Komisja będzie przywiązywała szczególną wagę do skutecznego wdrażania zobowiązań w zakresie handlu i zrównoważonego rozwoju zawartych w umowie, uwzględniając szczegółowe informacje dostarczane przez odnośne organy odpowiedzialne za monitorowanie podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz wielostronnych porozumień dotyczących środowiska wymienionych w tytule IX umowy. W tym kontekście Komisja będzie również zasięgała opinii odpowiednich grup doradczych reprezentujących społeczeństwo obywatelskie.

Po wygaśnięciu mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów w dniu 31 grudnia 2019 r. Komisja dokona oceny sytuacji na unijnym rynku bananów i sytuacji unijnych producentów bananów. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wyniki tej oceny i dołączy do nich wstępną ocenę funkcjonowania „Programme d'Options Spécifiques à l'Éloignement et l'Insularité" (POSEI) w zakresie ochrony produkcji bananów w Unii.

([1]) Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

▼B

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE

Parlament Europejski i Komisja zgadzają się co do znaczenia ścisłej współpracy przy monitorowaniu wdrażania umowy oraz rozporządzenia (UE) nr 19/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony ([1]). W tym celu obie instytucje uzgadniają, co następuje:

— Na wniosek właściwej komisji Parlamentu Europejskiego Komisja przedstawia jej sprawozdanie dotyczące konkretnych obaw co do wypełniania przez Kolumbię lub Peru swych zobowiązań w zakresie handlu i zrównoważonego rozwoju.

— Jeżeli Parlament Europejski przyjmie zalecenie dotyczące wszczęcia dochodzenia w sprawie środków ochronnych, Komisja uważnie zbada, czy spełnione zostały określone w rozporządzeniu (UE) nr 19/2013 warunki wszczęcia dochodzenia z urzędu. Jeżeli Komisja uzna, że warunki te nie zostały spełnione, przedstawi ona właściwej komisji Parlamentu Europejskiego sprawozdanie zawierające wyjaśnienie wszystkich czynników istotnych dla wszczęcia takiego dochodzenia.

([1]) Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.